

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

6. Vtrùm aliquando licitum sit celebrare sine sacris vestibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS VI.

*Vtrum aliquando licitum sit celebrare sine
Sacris vestibus ?*

Usus Sacrarum vestium in celebratione missæ mandatur c. *vestimenta* de Consecr. dist. 1. ubi dicitur : *Vestimenta Ecclesiæ quibus Dominò ministratur , & Sacra debent esse & honesta , quibus aliis usibus non debent frui , quàm Ecclesiasticis , & Deo dignis officiis.* Ac proinde mortaliter peccaret qui sine sacris vestibus celebraret, in quocumque etiam casu. Tum ob præfatum decretum, tum propter tanto Sacrificio debitam reverentiam, & propter Ecclesiæ antiquissimam consuetudinem. Vestes autem sacræ sunt sex : Amictus, Alba, Cingulum, Manipulus, Stola, Casula seu planeta.

Aliqui à peccato mortali excusant, si quis careret unâ ex Minoribus vestibus, v. g. cingulo consecrato, aut manipulo, imo etiam stolâ dummodo absit scandalum, judicantes sic excusari ob parvitatem materiæ, quæ in omnibus præceptis, saltem humanis, excusat. Sic multi graves Auctores tenent, saltem de cingulo & amictu, ut refert Suarez disp. 82. sect. 3. dub. 1. qui tamen tenent contrarium, sicut tenendum est. Non enim facilè est cen-

sendum

I. DE SACRIFIC. MISSÆ. 325

sendum parvam esse materiam, quæ ad reverentiam tanti Sacramenti conducit, tum ratione condecenciæ, tum ratione significationis, quâ persona Christi Domini in altari repræsentatur per sacerdotem sacris vestibus indutū.

Alii excusant à peccato propter periculum vitæ, ut si Tyrannus cogeret sacerdotem cum comminatione mortis sine sacris vestibus celebrare. Sed casus iste est planè metaphysicus: si enim Tyrannus sic minatur & cogit in contemptum fidei & Ecclesiæ, nullatenus parendum est; nec video quomodo hoc aliter accipi possit, ut talis contemptus ab illo mandato tyranni separetur.

Superest casus necessitatis communicandi infirmo in mortis articulo, si tunc contingat aliquam ex supradictis vestibus saltem minoribus deesse. Aliqui hoc putant in tali casu licere, & talem necessitatem ab illo decreto Ecclesiæ excusare.

Respondeo tamen negativè: sic tenent Sotus 4. dist. 12. q. 1. a. 8. & Navarrus cap. 21. n. 53. Victoria, Sylvius, & alii. Quæ sententia est quasi communis; Ratio autem est, quia non est necessitas absoluta infirmo tunc communicare, licet sit spiritualis utilitas; reverentia tamen hujus Sacrificii præferenda est tali utilitati infirmi, qui in tali casu non censetur habere copiam sacre Communionis, ac proinde ad illam non obligatur.

Dices: sicut est præceptum Ecclesiæ utendi

di sacris vestibus, ita ut sumens S. Eucharistiam sit jejunus: sed propter grave periculum mortis excusatur infirmus ut possit non jejunus communicare, cur igitur non excusabitur Sacerdos ut propter eandem necessitatem infirmi possit celebrare sine aliqua ex sacris vestibus?

Resp disparitatem esse, quia sacra vestes conducunt quodammodo ad reverentiam intrinsecam Sacrificio, ratione significationis suae: Jejunium autem ad illam solum quasi extrinsecè ordinatur. Uti in simili casu supra dictum est. Nulla verò incurritur irregularitas.

Vestimenta semel benedicta seu consecrata manent sacra quamdiu sunt integra; si autem ita frangantur, aut conterantur, aut mutantur ut perdant formam suam, nec amplius apta sint ad usum ad quem erant benedicta, desinunt esse sacra seu benedicta. Ita colligitur ex c. *Ecclesiis* & c. *Altaris* de Consecr dist. 1. Unde si ab Alba præscindatur manica, quamvis ipsa postea reassuatur, perdit benedictionem, quia sic perdidit formam suam, & aptitudinem ad usum suum. Similiter si anterior pars casulae à posteriori separetur. Item si cingulum ita frangatur, ut neutra pars sufficiat ad cingendum; nec satis est utramque partem simul colligare si semel sint ab invicem separatae. Secus tamen si ante fractionem & separationem filo vel nodo obligantur.

Licitum autem est loco cinguli in defectu
uti

uti stolâ , & loco stolæ manipulo, aut è contra: quia habent eandem benedictionem.

Quod si aliquis ex ignorantia vel inadvertentia usus fuerit illis vestimentis necdum benedictis, inquiritur an hoc ipso usu censeantur benedicta, ita ut non sit opus ulteriori Consecratione? Castro, lib. 2. de leg. penult. c. ult. prout ipsum citat & sequitur Diana pag. 2. tract. 14. resol. 69. & Avila de cens. p. 5 disp. 7. dub. 3. concl. 4. asserunt non esse opus novâ consecratione. Nec etiam Ecclesiam pollutam indigere novâ reconciliatione, si bonâ fide ab aliquo Sacerdote in ea celebratum fuerit. Eò quòd hæc censeatur sufficiens reconciliatio.

Respondetur tamen negativè cum Navarro c. 27. n. 256. ad legem *nimirum si cœmeterium* Azor. l. 10. c. 26. q. 13. Layman lib. 5. tract. 5. c. 5. n. 13. Et ratio est: quia contraria sententia in nullo jure fundatur, neque ullâ apparenti ratione: si enim celebratio sit instar reconciliationis, idem erit dicendum, tametsi Sacerdos malâ fide in Ecclesia polluta celebret, quod tamen alii non admittent.

Multi tamen tenent, & est satis commune, quòd pyxides & ciboria in quibus sacrum Chrisma & Hostiæ consecratæ conservantur, non debeant benedici aut consecrari, condescens tamen est ut hoc fiat, & idem dicendum est de lunula cui sacra Eucharistia immediatè imponitur.

Si

Si tanta sit adhibenda cura ad hoc ut vestes & vasa sacra benedicta sint, non minor cura adhibenda est, ut munda sint, nec vestes lacerae sint, & tanto sacrificio indecentes. Videri potest circa hoc Cajet. v. *Missæ celebratio* ubi dicit immunditiam illarum vestium damnatam esse, non solum à Jure Canonico extra de *Custodiâ Eucharistiæ*, sed etiam à Jure naturali, quàm dedecet immunditia illa, etiam in profanis usibus, imo sæpè ipsimet qui in hoc tã negligentes sunt, nollent tam sordidis uti sudariis, aut mappis seu mantilibus in mensis suis. Ac proinde non sunt à gravi peccato immunes, qui tantæ indecentiæ causa sunt.

ARTICULUS VII.

De aliis requisitis ad Sacrificium Missæ.

IN primis requiritur altare lapideum, aut saltem ara seu altare portatile, cujus regulariter usus est in Missione, debet autem etiam esse hæc ara lapidea uti habetur c. *Altaria* de Consecr. dist. 1. & consecrata ab Episcopo. Tandiu autem manet consecrata, quamdiu tanta ejus pars manet integra quæ sufficiens sit ut super ipsam commodè collocari possit Calix & Hostia: includuntur autem reliquiæ Sanctorum.

In M
gium, e
tis, quò
fracto,
rum. S
possint
ut in n
Hostia
conced
enim lo
altari f
tinend
Nih
credi p
ret Mi
non sa
suam
talis f
non de
major
autem
soleba
verò h
2. I
pallâ
gligen
plicat
potest
3.
betur
dicitu

In